

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n at Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

UKRAINSKYI ROBITNYCHYI VISTI

časopisъ для robochogo ludu — vykhoditъ два razi na tyzhdenъ: В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Виданє Стотарицнє "Українських Робітничих Вістей".

Передплата на рік \$4.00 Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS at Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертають на себе уваги. Якщо дописувач не вказав, що бажає звороту своєї рукописи на випадок її непоміщення та зазначить поштову марку на її пересилку.

ВСТ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ!

Вісти про голод на Радянській Україні приходять щораз страшенніші. Недавно харківські "Вісти" доносили, що в гукльницькому повіті на Катеринославщині селяни поїли мажже всі кови. Начислено там десятки тисяч хорих з голоду.

А ось ще страшніші вісти. В донесенні з Бердіна читаємо: "Члени Українського Червоного Хреста подають, що вулиці Катеринослава переповнені голодними дітьми і дорослими, які заглушують вулиці душу роздираючими криками о поміч."

Так є в місті. А в сусідніх селах положення ще гірше. Поверх 100 тисяч осіб, переважно дітей, цілковито висчерпані з сил.

Положене-східної України ще страшніше. Все те, що до сї пори відомо про голодуючі місцевості Росії, являєть ся нічим в порівняннї з терніями населення східної України.

Виду такого стану речей ми не можемо бути байдужими. Обов'язком всіх українських робітників і фермерів в Канаді є поспішити негайно за поміч голодуючим братам і товаришам на Радянській Україні.

Деякі місцевості вже відізнали ся на поклик о поміч голодуючим. До таких належать Вінніпег в Манітобі, Вакав і Ріджайна в Саскачевані і Кардіф в Алберті.

Однак на тім не повинно закінчити ся. Кожа філія і кожний відділ Стотарицнє Українських Робітничих, Дім, кожне робітничє і фермерське товариство чи читальня, кожда місцевість, де живуть українські робітники і фермери — повинні негайно взяти ся за роботу в користь голодуючих селян і робітників на Радянській Україні.

Всі фонди з Канади для голодуючих на Україні є сейчас пересілані до Закордонного Бюра Помочі Голодуючим України в Празі, в Чехословаччині, на руки голови Бюра тов. М. Левинського. Дотепер вислано вже американським дрефтом 1.000 американських долярів (на канадські гроші \$1.032.50).

Тому до праці, товариши! Спішіть всі негайно на поміч голодуючим селянам і робітникам на Радянській Україні!

Комітет Помочі Голодуючим на Радянській Україні.

ЩЕ ПРО ЗАГОВІР МОНАРХІСТІВ.

"Через Мілюкова постигло Росію нещає. Він промовиств доругу для Керенського і для большевиків. Если не Мілюков, цар був би заключив мир з Німеччиною. Я тільки жалу, що не поїдав Мілюкова."

Так сказав офіцер царської гвардії Петро фон Шабельський-Борк, який стріляючи в Мілюкова на мітингу в Берліні, убив Мілюкового однопартійника Набокова.

Як видно, монархістичні заговірники, маючи на меті убийство совітської делегації на генуїську конференцію, почали практикувати ся на своїх т. зв. лівому крилу монархістах.

Заговір монархістів був відомий совітським властям ще на початку лютого. Монархісти в своїй сїпній злобі до світа своїх погромницьких газет про морд в Росії, колиб вони прийшли до власті. Відоме своєю чорносотенщиною за часів царизму "Новое Время", яке тепер воскресло на Балкані, пише на адресу большевиків сїдуєнє:

"Пробе година, і тоді на Русь пролетъ ся много чорної нечистої крови. Десятки тисяч злочинців будуть ховати ся в Росії, але многолітні большевичкі лекції не пройнуть марно, і добре розпечене зєлізо розвже язики всім найбільш вертні і нерозговірливим, і всі кожда будуть викриті і намілені шнур зробить свое діло."

Такою погромницькою мовою заговорила "інтелігентна" лейді, письменниця Зінаїда Гіппіус. Московська "Правда" з 1. лютого містить з приводу сего передову статю, в котрій між иншим каже:

"Крайне (праве) крило нашої поміщицької буржуазної реакції завсїгда представляло у відношенні до пролетарської революції — лише найбільше посадовні і отверті вислови нашого нещасного ("мілюковського") лібералізму. Але за послїдній період, після провалу всіх "послїдовних" спроб роздвинути великий рух трудових мас Росії, роля сего крайно правого крила контрреволюції може бути схарактеризована по-

словницею: "що в тверезого на умі, те в п'яного на язичі". І тому то "тверезі" панове Мілюкови і Ко. так боять ся своїх же в міру "п'яних" коледз прав."

"Правда" називає Мілюкова "тверезим" тому, що його орган "Последние Новости" кричить на ядрия з приводу такої отворстости "п'яних" чорносотенців з "Нового Времени", ака зуючи їм, що така їхня отворстість — є тільки на користь большевикам.

Буршевське "Общее Дело" в Парижі ще більше отворте, чим "Новое Время". Сам Буршев в передовїцї своєї газети з 29. сїчня писав:

"Если... наперекір здоровому зисловію, наперекір чести, совісті (себто картелисти мають честь і совість) які небудуть з правительств взяли бу на себе тяжку відвічалність за те, що большевики все такі будиб допушені на генуїську конференцію, то вони тим самим візьмуть на себе і повну відвічалність за дуже серйозні випадки, небували, ще на конференціях."

"Що сїей сон значить?" — питає московська "Правда" і тут же відповідає:

"Нахальні чорносотенці, врангаїці бурже-савіновської клїки, грозять террористичними виступами проти совітської делегації, заступаючись за "достоїнство" його величества капітала, хоч сїей послїдній своєю підшоуво дає їм злегчеє в м'яжке місце."

Так отворте чорна сотня підготовляла ґрунт для заговору на совітську делегацію до Генуї. Мілюков "не годив ся" з тактикою монархістів і радим їм тримати язик за зубами, прикриваючись "гуманністю". Мілюков стареть ся грати ролю спритного ліберала, "гуманність" котрого є дуже добре відомо російському пролетаріатові.

"Будучи міністром тимчасового правительства, як се тепер документально доказано, Мілюков намірив ся устроїти величезне пролитє крови російських робітників; його підголосок Керенський також лаяв "зєлізом і кровю". Але руки були за короткі" ("Правда" з 1. лютого).

Своєю тактикою "ліберального" кровопусканя, а не отвортого — з "добре розпеченим зєлізом" і "наміленіи мотузкою", так як "лейді" Зінаїдочка, або "очень серьозними осложеніями", так як Буршев—Мілюков шкюдим монархістам, виводив їх з рівноваги. Зорганізувавши заговір проти совітської делегації, вони не видержали і почали (неудачно) з Мілюкова, тобто почали з своїх. Такий то сїпний той монархістичний фаталізм. Але тим гірше. Чи власть ся їм, чи не власть ся випробувати своє бандитсько-погромницьке "містество" на невинних большевиках, а тут якраз трапляеть ся нагода.

А большевики на генуїську конференцію всеж такі пойдуть. Телеграма з Риги доносить, що частина совітської делегації до Генуї вже прибула до Риги. І шож тепер мають монархісти робити зі злости? Можливо, що той намілений шнур, який вони готують для російського робітника, вони зі злости та відчаю накинуть на свою власну шю. Волинськ.

ПРО ОБЄДНАНИЙ ФРОНТ.

Промова Зіновева на засїданні Виконавчого Комітету Комуністичного Інтєрнаціоналу.

Завчасно радують ся.

Наші вороги з нескриваною злобою проводять зв'яз між зміною політики Комінтерна і тяжким положенням, в якім опинилась Совітська Росія. Тактику єдиного фронту вони повністю виключають єбїстичними інтересами російської рєпублики. Але сї панове завчасно радують ся. Так, ми не заперечуємо, що існує тісна зв'яз між судьбами російської революції і перспективою світової революції.

Уступки, які зробила російська революція сєльству і дрїбній буржуазії, звільнила темп світової революції; з своєї сторони, поряжкє західно-європейських пролетарів зробила свій вплив на політику Росії. Коли літом 1920 р. Червона Армія підїшла до Варшави, наша побїда над Польщею могла змінити фізіономію цілого світа, побїда російської революції, правдоподобно, при вєла би до світової революції.

З другої сторони, если би німєцька революція в 1919 році не пережила стількі убївчих ударів, если би її не задушили в дїточка крови, то і положєніє Совітської Росії будо би зовсім инакше. Повторяємо: судьба російської революції найтіснішим спорідненім робом зв'язана з судьбою світової революції.

Тому то, хто твердить, що тактика єдиного фронту є вимущена инішим тяжким положєнем російської революції і російських комуністів, той є правий: Так, вона викликана також і тим, се азучина істїа. Але хто з сего виводить, що перше в історії побїде пролетарське правительство надєдуживає тут для своїх єбїстичних інтерєсів світовий рух, той — підлий зрадник, як російський, так і світової революції, той стоїть на ґрунті 2-го Інтєрнаціоналу.

Шнур не спасє вішалника. Коли вперше предложили тактику єдиного фронту, — се будо в справі помочі голодуючим Прїволжа, — нам казали товариші з Франції і Німєччини, що ми за єдиний фронт тільки там, де справа відносїть ся до Росії. Але се

не правда. Ленін ще в 1919 р. в своїй брошурі: "Дїточка хороба лївизни", пропонує англійським товаришам тактику єдиного фронту і навіть компромісів при виборзах. Се відносїть ся іменно до англійських умовин; про инші краї у нас не може бути і мови про виборчі компроміси; в кожній разі, се зовсім не відносїть ся до Росії. В брошурі Ленїна вже тоді єдиний фронт-являв ся лише тактичний маневр, не більше, так його треба розуміти й тепер. Ленін висловлюєть ся наїпрощє і своєрідно: "Я піддержу своїм голосом Гендерсона, так як шнур піддержє вішалника".

"Сей цитатє говорїть дуже много: в 1919 р. положєне Росії будо много гірше, чим тепер, тим не менше і тов. Ленін не боїть ся тактики єдиного фронту, і увірєний, що шнур не спасє вішалника".

Лїсарчий хвїст.

Капіталісти в цілїм світі ведуть наступ за зниженє заробітної плати, за побільшенє дня праці, умовин істнованя робітників погіршують ся. Сє віликає нову кризу в нашою мас. Неореформізм відвітає не успішні роззвисти. Маси трагуть довіре до лїсар другого і два з половиною Інтєрнаціоналів, котрі много їм приобїцали під усїлем, если робітники будуть податливими і не будуть слухати комуністів, обїцали їм всякий матеріальний добробут, і не додержали своїх обїцанок. Ми переживаємо тепер історичний момент переходу до того нового нашою зі сторони найширших народних мас. Не числїть ся з ним настроєм мас значить перетворити ся з комунїста в доктрїєра.

Обєднанє проти буржуазії.

Ми були би лагуцями, если не використали тої ситуації, не використали тої великої тяги до обєднаня, яка зі стїхійною силою назрїла в нїдрах пролетаріату. Се інстинктивне стрємлєніє мас до обєднаня вливаєть ся у них часом в деякі примїтивні форми: вони жадають просто обєднаня всіх робітничих партій в одну

партію боротьби проти буржуазії.

Розуміть ся, ми не є зобов'язані прїтакувати всякому настроєви мас. Партія не є рівносильна класі. Ми добиваєть ся єдиного фронту всієї робітничої класі, але ніколи не заучимо ся в одну партію зі старою соціал-демократією, наскрїзь прогнавшю, зрадничю запродавщю себе капіталізму ви. Але ми повинні використати і справити в правільне русло те здоровє ядро, котре є в теперішнім настроє мас, інстинктовий нахїл їх до обєднаня проти буржуазії. Ми повинні стати на чолї сєго поки що не стїхійного руху мас.

Необхідно втягнути в него також маси христїанських і безпартійних робітників. Если ми зуміємо як сїя вїкфрїстатї сїю ситуацію, ми заповнимо ту прорїху, котра відотрада таку увірєну ролю в 1919 р. Тепер вперше є перед нами два фактори: з одної сторони свідомо комуністична світова партія, з другої — широкій і сїльний масовий рух. Наше завданє — залучити сї два фактори. Тоді суб'єктивний фактор, якого бракувало ще для побїди світової революції, забезпечений.

Небезпека нових вїй.

Ще одна важна хвїля: небезпека нових вїй. Робітник має велику чуткїсть до сего. "У Вашингтонї їде мова про мир, — каже він собі, — значить треба сподіватись вїйни". Амстердамці роблять много крику відносно загального страйку на случай вїйни; але з сего, розуміть ся, вїде лише така сама невдаха, як в Базилїї 1914 р. Тепер ми маємо можливість прїлєрпїти амстердамцїв до стїни: замість говорити про ваш загальний страйк в будучинї, в котрій ми не вїрїмо, візьміть участь у відбуваючих ся тепер страйках за найконецїшїї пєкучї домагання робітників. Так поставленє питання про єдиний фронт повинно прїтягнути на нашу сторону симпатїї робітників всіх вїдтїнків.

Необхідна хїрургїчна операція.

Цїлий дєсятї лїт ми примушєвали були вєсти агїтацію і боротьбу проти старої соціал-демократїї. Ми повинні буди розколоти сїю зрадничю партію. Сїй розкол був необхідною хїрургїчною операцією. Її вимагали інтерєси пролетаріату. Наші вороги представляли нас перед робітниками як патєнованих ворохобниць, які викликають розкол в робітничім русї. Се не могло не витворити певного упередженя проти комунїстїв і много нам пошкодило. Але тепер маса не уважає нас за фахових роздирників. Тепер настала хвїля, коли ми можемо і повинні отворе заявити пролетаріатові: ми розколывали для того, шоби обєднати вас в боротьбї проти буржуазії.

Сїльний лїдом руху світового пролетаріату.

Много товаришї думають, що тактика єдиного фронту є так сказати, продукт відчаю, викликає виключно нашою слабїстю. Вони помиляють ся. На сїм дїлі ми є напередодї нового приливу революційного руху. Фїлія страйків вже зростає. Можна сказати зовсім наоборот: тактика єдиного фронту не мала би нїяких шансів, если рух не їшов в гору, не розвивав ся величезними кроками вперед. Не треба забувати, що під теперішній час всякий великий страйк на економїчний ґрунті неминучо прїбирає політичний характер. Ми не маємо нїяких підстав бути малодушними. Если з одної сторони факти в родї тяжкого стану совітської рєпублики настїйчиво вимагують тактики єдиного фронту, то з другої сторони сї тактика є ознакою нашої сили, величезного лїдом руху світового пролетаріату.

Тєхніка єдиного фронту — історична необхідність.

Сї тактика не є продукт дрїбної стратегії, вона не є просто хитрий манєвр, вона є історична необхідність, її підготували великі історичні по-

ІНТЕРВ'Ю З РАКОВСЬКИМ.

Празський кореспондент "Nieuwe Rotterdamse Courant" Alletrijno мав розмову з головою Радї Народних Комїсарїв України Раковським в часї його побуту в Празі. По-рушено такі питання:

1) Чому їде Росія до Генуї? Чи Україна жадає самостїйногo заступленя?

Росія їде на генуїську конференцію, шоби єбїгнути: а) своє визнанє de jure, б) в цілях фїнансових і здобути инших засобів до направи шкїд, які спричинила вїйна, в цілях оздоровленя промислу, рїднїцтва і наперової валютї.

Всі радянські незалежні рєпублики — Україна, Білорусь, аластїва Росія, Грузія, Азербайджан, Вірменія, Хїва, Бухара, Рєпублика Далєкого Сходу, матимуть на конференції спільне єдинєне заступництво на основі заключеної між ними умови. Всі ті рєпублики є вврєшті зв'язані господарською і вїськовою спільнотою.

2) Чи зближенє між Росією а західними державами матимє який вплив на методи ІІІ Інтєрнаціоналу?

ІІІ. Інтєрнаціонал є централєво всіх комуністичних політичних партій держав всего світа. В Москві є тільки їх виконавчий вїдділ, як був в Бруксєдї "Bureau Socialiste International", що був виконавчим вїдділом ІІ Інтєрнаціоналу. Тактика ІІІ Інтєрнаціоналу є зависима від чинників загального характеру і не вїро, шоби подїя, якою є генуїська конференція, могла мати якийнебудь вплив на методи його боротьби. Врєшті се справа, яка не доторкає радянських урядів. Світова соціална революція не лежить в устрою радянських, соціалістичних рєпублик. Се є питанє доктрїни, що торкаєть ся програми партій, а ніколи діяльності радянських урядів. На генуїській конференції не нашим завданєм будє займатися становищє за чи проти світової революції.

3) Які запоруки дає Росія чужому капіталу?

Запоруки, які предкладаємо чужим капіталїстам, є такі: Правні запоруки публічного дїярджу, що є вже в наших законах і декрєтах, які буди в останних часах кодифіковані і доповнені в нашому цивільному і карному кодексї і в законї про право договорів; спеціальні матеріальні і правні гарантії, які є проєктовані для лїдрєктів, чи умщєня капітадів зі спеціальним призначєнем.

4) Чи можна говорити про обнову загальної політичної свободи, чи про коалїцію з иншими соціалістичними організаціями в Росії?

Про справу співпраці з иншими соціалістичними організаціями в Росії не було досї говорєно. Се стало ся тоді, що з одного боку вони є без значіня під зглядом сили, а що вони досї не погодили ся з комуністичною партією, то в разї прїступленя їх до уряду, се ослабило би комуністичну партію. Що торкаєть ся публічної "свободи", то робітничача клася, трїмаючи ся поетанов і законів, що заручують їй дїктатуро, вїтворила режим, що дозволяє і иншим суспільним класам берєгти їхні інтерєси. Знесєне надзвичайної комїсії (чека) і переданє всіх єлєктів і злочинів звичайній юрисдикції, а зглядом нової ери "habeas corpus" для всіх російських і чужих без рїжницї класє горожан.

5) Які є умови спокійного дїї: наступ капіталу і яворот в нашою мас. Єдиний фронт зовсім не є грїхом комунізму, ми ніколи не робимо уступок, крім як своїм же братам-робітникам, а іменно, тим з них, котрі ще не є з нами, котрих неабхідно щє прїтягнути для справи революції. Єдиний фронт не є ділом кількох місяців. Нам прїйдєть ся вєсти завязту боротьбу. Прїродошучи тактику єдиного фронту, ми зовсім не ухиляємо ся від боротьби з соціал-демократією, але сїя боротьба повинна вєстїсь розумно.

співжиття між Росією і Європою? Чи можна взагалї такє співжитє єбїгнути?

Від капіталістичних держав жадаємо рєспектована точки і договору в Кан, се є, не стараєть ся о єрєворот чи зміну нашого соціалістичного устрою. Соціалістичні радянські уряди зі своєї сторони прїймають ті самі обов'язки. Одночасне істнованє соціалістичних і капіталістичних держав є фактєм.

6) Як будуть ужити вернувшї ємігранти і чого будуть від них жадати під політичним оглядом?

Вже кілька разів буда проголошенє амнїстїя, що дозволяє поворот ємігрантам до радянських рєпублик. Однєю умовою є, шоби кожний їдє дає ся законом рєпублики.

7) Як уявляєте собі майбутній політичний розвиток Росії?

Союз держав з соціалістичним ладом, який одначє на якийсь час уважає за відповідне, що капїтал мусить також дістати спромугу розвитку і в радянських рєпубликах.

ПРОДОВОЛЬЧІ ЗАКУПКА РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ ЗА КОРДОНОМ.

З огляду на голод у Радянській Рєспублїці продовольчї закупка за кордоном набирать подвійної ваги.

Скільки продовольства ввєдєно за кордоном?

З початку продовольчої кампанїї до 1. сїчня 1922 р. Наркомом Зовнішторгу закуплено тємєнєно більш як 17 мїл. пуд. продовольства. З них хлїба 11 1/2 мїл. і иншого більш як 5 1/2 мїл. пуд.

Із усіх товарів, що ввєзєні за сєй час ізза кордону мало не половину (40%) складають продовольчї продукти.

В яких країнах закупав Наркомзовішторг сї продукти і по якїм цінам?

Осєредком, де скучєно нами закордонні продовольчї закупка є Англія: м. Лондон є найбільш вигідний і великий торговельний єбєдєнок Європи. Але окрім Англії закупувались тєвари і в инших країнах: Аргентині, Канаді, Злучєних Державах, Єгїптї і навіть в Австралїї.

В одній Аргентині врожай сєго року дав лишкїв для вївоженя за кордон 178 мїл. пуд. шпєнцїв.

Звичайно закупувались тєвари по сєредині риночним цінам. Так хлїб по 1 р. 85 к.—2 р. (в золотї) з прїставкою в російський порт за пуд.

Осєдєдї у великій кількості закупувались в Англії та Норвєгїї. Останних 200 тис. бочок осєдєдїв закупєно в Норвєгїї по 84—98 коп. (на золотї) за пуд.

Зараз вже блїз 800 тис. пуд. із сєї партїї прїбуло до Москви і Петурґраду.

Скільки продовольства гадають одержати за кордоном в найблизшїй час?

В найблизшїй два-три місяці, як повідомляє заступник Начальника Імпортового Управлїня Н. К. З. Т. Кантор, будє доставлено 5 мїл. пуд. вже закупленого нами хлїба і більш як 1 мїл. пуд. осєдєдїв.

Польсько-радянські торговельні перєговори.

Дня 8. марта відбулось перше повнє засїданє польської і українсько-російської делегації для заключєня торговельного договору. Нарадї від віцє-мїністр промислу і торговлї Штраєбургєр, прївїдник польської делегації. Голова радянської делегації Шумський підчєркнує, що Польща є для України і Росії необхідним євєном заляя наввєзання зносин з другими європейськими державами. Визначєно двї підкомїсії для торговельних справ і комунїкації та усталено, які справи мають бути полагдєні в договорї.

Товаришї! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вістї".

A. D. G. V. -- ЗАГАЛЬНО-НІМЕЦЬКІ ПРОФСОЮЗИ ПРОТИ НІМЕЦЬКОГО ПРОЛЕТАРІЯТУ.

Увага до останнього страйку залізничників в Німеччині. (Кореспонденція до "Українських Робітничих Вістей".)

Ми вже на шпальтах "У.Р.В." висловили роздуми, яку переняли на себе німецькі соціалдемократи по ідеї в Герліці. Ми представили теж, що вони згодилися на пропозиції директора Загально-Електричного Товариства Ратенау, яке він зробив антантській буржуазії в Кан, відсутній від робітництва т. зв. реліації. Сьогодні хочемо на прикладі останнього страйку вказати, що соціалістичні демократи, котрі опановують профспілками в боротьбі пролетаріату проти капіталу створюють по стороні капіталу та що з їхньої причини залізничники програли страйк.

Організація залізничних урядників, яка зовсім не належить до класових організацій, якої члени здебільша належать до міщанських партій, не порозуміючись з загальним організованим робітництвом, розпочала страйк. Отже без санкції провідників профсоюзу, які зобов'язані супроводити німецької буржуазії в особі кабінету Вірта не робити перешкод сему уряду при виконанні репараційних зобов'язань, які дуже сильно обтяжують пролетаріат і середні верстви. Але ці репарації так страшно гнетуть робітництво і середні верстви, вони так утруднюють їх матеріальне положення, що вони мусять боронитися проти всяких заряджень уряду, очевидно проти волі провідників профсоюзу, що в тій справі йдуть цілком з буржуазією. Не менше від робітництва відчуває ті сораза збільшувати ся тягарі і ся суспільна верства, що по суті належала до пролетаріату і зовсім фалшиво уважала себе середною верствою. Всякі накликувані зі сторони робітничих партій, звернені на адресу умовних робітників творити один фронт проти капіталу, лишались без успіху. Маю на увазі урядників, яких матеріальне положення не було гірше від положення робітників, які однак не знали безробітня, сего характеристикам новачасного пролетаріату, бо урядник мав заповнену роботу до кінця життя та на слуний не здібності до праці чи то на старість, маю відповідну пенсію. Однак старі часи минули. Капіталізм знаходить ся в стані кризи, яку він старає ся усунути всякими средствами. І очевидно, не перебираючи в средствах, висукує свої жертви і між урядниками. Для зрівноваження бюджету державного вирішено збільшити робочий час та збільшити велике число служачих. Передовсім при залізницях.

От на тім тлі виход великий залізничний страйк, проголошений і vedenий "жовтою" організацією, що стояла під впливом двох скрайних правих націоналістичних партій. І тут вивидює знова, що лише пролетаріат, вишколений, вихований на приципах класової боротьби може з успіхом переверсти страйк. Не лише матеріальні а-моральні фонди цього страйку, а іх не достарчують жовті а лише робітничі організації.

Страйк захопив понад 800.000 залізничників. Як ми вже зазначили його спричинили і матеріальне положення і обва перед збільшенням робочого часу. Розхвядилося о наш старий день, який був zagrożений. Правительство Вірта, яке попірають Шайдеманівці, а якому незалежні соціалісти "не роблять перешкод" вказало в цілій своїй поаїтці, зрозуміла для потреб вищих урядників, натомість зігнувало оправдані домагання нижших служачих і сим спровокувало страйк. Соціалістично-демократ Еберт, президент держави, забув тоті часи, коли він за Відьєгса борю ся о право коаліції, за що його цісарські суди карали, та видав заряджене, в якому відобрано урядникам право коаліції і право страйків.

Сим зарядженем мав уряд Вірта на меті, викинути на брук тисячі робітників і тимсамим

зменшити видатки залізничників зовсім по сій лінії, яку протегосили Ратенау і Стінес і яку одобрили Загально-Німецькі Профсоюзи (A. D. G. V.). Шайдеманівсь Ріхтер, теперішній президент поліції в Берліні, а бувший металевий робітник, згідно з становищем, зайнятим своїми партійними товаришами, видав приказ арештованія провідників страйку та конфіскації страйкового фонду (3 мільйони марок). Страйк став тому дуже популярним між робітництвом і колись не зрада провідників профсоюзу, то закінчив би ся побідю і упадком уряду.

Своїм поведенем викликав профсоюзи кризу в своїх організаціях, і то доволі важку. Не лише тому, що організація і провід страйку була в руках жовтої організації, але іх поведене се впрот злочин, докнанний на пролетаріаті. Положене пролетаріату доволі важке. В самім краю доморослий капіталізм змагає ся поправити своє положене коштом робітництва через погіршене робітничих законів, ухвалених на революції та через перекинене воєнних довгів Німеччині і на пролетаріат. В Генуї ладить ся міжнародний капітал нападати на пролетаріат. Се все вимагає створення одного робітничого фронту, до якого накликає робітництво Комінтерн в своїй останній відозві. Але профсоюзи вже при першій нападі капіталу (тим разом в формі п. Вірта) на робітництво розбили ся єдністю. Се поведене спричинить пасивність робітництва супроти профсоюзу, з яких много робітників тепер виступають. Повага профсоюзу і Амстердаму сильно потерпіла, бо профсоюзи залишили провід страйку, жовті організації. Тому вони поповнили зраду на пролетаріаті. Виговорити ся тим, що залізничники розпочали страйк без згоди цілого робітництва рішучо не можна, бо се як раз вказує, що амстердамські профсоюзи в тих сферах не мають впливу.

Суть самого страйку лежить в тім, що він проти волі своїх провідників перейняв ся з економічної боротьби на політичну і то цілого робітництва проти уряду. Бо ціле робітництво дуже добре зрозуміло, що боротьба розпочата проти залізничників є лише першою етапом в боротьбі уряду проти цілого робітництва і що по сій приїде черга на другі робітничі категорії. Тому профсоюзи зрадили ціле робітництво, коли вони помагали зломити страйк, проголошений жовтою організацією.

Захопане ся німецьких профсоюзу, містять в собі всі прикмети соціал-реформаторства, соціал-угодництва. З сего становища оцінюючи поведене профсоюзу воно було вповні оправдане і послідовне. Таким шляхом мусить йти німецьке соціал-реформаторство. До сего іх примушує іх воля до виконання німецьких репараційних зобов'язань а разом з сим до відбудови капіталізму. Вони згодились перекидати всі виникаючі з сього тягарі на пролетаріат. Се ясно теж вказує іх коаліційна політика, іх податкова політика і т. п. І тому, що уряд Вірта є першим німецьким урядом, що хоче щиро виконувати зобов'язання Версальського договору, то профсоюзи і Шайдеманівці мусять його безумисливо підтримати. Словом уряд Вірта опираєть на профсоюзак і Шайдеманівців. І тому є останній все обстоювати будуть за урядом, коли класова боротьба буде на перешкоді виконванню репараційних зобов'язань. Бо лише тому становиску профсоюзу Вірт завдячує своє існуванне.

Становисче меншевиків, незалежних соціалістичних демократів, було зразу не послідовне і доперва по оголошенню Заборони страйку урядників Ебертом, вони ступили по стороні страйкуючих. Без всяких за-

стережень КПН. ставула по стороні страйкуючих, виснажиючи родю сього страйку для цілого робітництва, та виставляючи лозунг повалення дрібноміщанського уряду та заступене його робітничим урядом. Однак зрада Шайдеманівців і трусливість меншевиків з "Фрайгау" стали на перешкоді здійсненню сего лозунгу.

Страйк програлий. Но він програлий головно тому, що розпочаний верствою платіччю невідомою, що не мала за собою ніякого революційного досвіду. Всеж таки представлений сей страйк даєть ступінь в революційній русі. З одної сторони зближив він пролетаріату ся урядові верстви до робітників та здеклав здійснене лозунгу; один робітничий фронт, а з другої сторони розпоршив перед пролетаріатом всі ілюзії "демократизму". Ніжє "демократичне" правитель-

ство не може спротивлати ся жаданям капіталістів. Енгельс в книжці "Торожанська війна в Франції" каже: "Деякі уважають се великим поступом, коли покрутили віру в діянчу монархію та присягнули на демократичну державу. В дійсності держава є лише машиною для утретеня одної класи другою, а саме не менше в демократичній республіці, як в монархії".

Сі слова нашого вчителя знова справдились. Знова виявилось, що всяка боротьба робітництва мусить бути звернена передовсім на здобуте влади в державі, на усунення всяких компромісових урядів та на заведе робітничого уряду, бо лише сей зможе задоволати потреби і жаданя робітництва.

Берлін-Далей.
Іван Сокіра.

ПІД БОЯРСЬКИМ ЯРМОМ.

(Кореспонденція до львівського "Вперед".)

Чернівці, 25. лютого 1922. Румунія, типоло східно-балканська держава пішла у світову війну як транзит антантського капіталізму. З початку спірала ся на Росію, колиж по революції ся поміч, завела "дицарська" Румунія відпекла ся антанті і заключила з центральними державами знаний бухарестський договір в 1918 році, у якому зрікала ся навіть своїх територій.

Та прийшла німецько-австрійська революція, яку використала антанта. Румунія на вернула ся знову до антанті і з ласки дістала за се територію не тільки неумунські, але й економічно і культурно вищі, чим стара держава бояр. Під владою сих бояр опинило ся багато нерумунських народів. Опинили ся теж і Українці з лівничної Буковини та Бессарабії.

На Буковині почала ся організація румунізації. Ціле життя підданого під нагляд охорони ("sigaranza"). Українці в селі школярство знищено цілковито, школи зруйновано. Та мимого сего не вдало ся стерти українства з буковинської землі. При виборах до парламенту, бо сойм на Буковині скасований, а в громадах є "комісарі", вишли деякі українці.

Щоби при теперішніх виборах не допустити зовсім до вибору українців, Румунія взяла ся на різкавий спосіб. Про се пише соціалдемократичний "Vorwaerts" у Чернівцях ось що:

"Українці на Буковині се найчисленніша група населення. Урядова статистика се признає. Але виборчу геометрію сконструювано так, що можуть вони мати найбільше 4-5 мандатів до парламенту і 2 до сенату. Але тільки на першіх в дійсності не даєть ся їм і сего. Українських кандидатів, коли вони належать ще до соціалдемократичної партії, не допускають зовсім до кандидатури. А за те кандидують в українських округах генерал Кайтоіану, міністер внутрішніх справ до сенату в окрузі Кішмань Заставна, міністер рільництва Constantinescu Роту, в окрузі Виницида (доме Микола Василька) брат Таке Поенску, приятеля Поляків, Томас Йонеску в окрузі Ваншківці і т. д. Українці мають бути "виборчою худобою" для кандидатів "sigaranza" і румунські шляхти." "Vorwaerts", виступаючи проти такого поступованя, кінчить свою статью: "З досвіду знаємо, що насильє має своєю логікою і воно промощує шляхи поступованя".

В кішманському окрузі кандидувє за рамени УСДП Гішка. Коли він пішов на виборчі зборі з посвідкою префектури в Кішмані, арештували його жандарми і під остріми багнетами через кілька сіл відвезли його до Кішмань. Се дінше обійшли ся жандарми з професором Козаком, канди-

датом до сенату в Заставничині. Він дістав дозвіл на передвиборчі віча від дивізійної команди, а мимого сего жандарми арештували його та під багнетами доставили до команди міста, яка на основі дозволу дивізійної команди дала дозвіл на збори. Тут мусіла проф. Козак чекати на офіціра, який щойно перед його приставленем виїшов. Під охороною багнетів у військовому арешті мусів колишній сенатор Румунії і університетський професор чекати на румунського лйтананта тому, що захопило ся йому бути кандидатом проти волі румунського уряду.

Тому що в деяких округах уряд відкинув кандидатуру українських соціалдемократів, зголошено на те місце кандидатури румунських комуністів (Кручеву Бояни, Доброджану Герей і інших), проти яких ведеть ся саме процес перед військовим судом у Бухарешті.

Між кандидатами українських буржуазних партій є теж васильківськє Гарає, учитель школи прав і проф. Козак, який поновно кандидує до сенату в заставницькому окрузі, та які кандидуєть на власну руку. Вправді знаний попінач Василька, Лук-Лука-Севич переговорював у справі виборів з міністром Ністром, але "інтересу" не добив.

Щоби щось таки в уряді значити, деякі з давних махерів Василька заходять ся коло організованя своєї партії. Тому що старим не ведеть ся, запрягли до сего молодших транкавітів і так "радикал" Сербинюк, колишній редактор васильківського органу, організує тепер "поступову широкую" партію українських хліборобів". Не треба додавати, що під новою фірмою буде старий сервілістичний дух давньої політики Василька.

Перед трома тижнями випущено з тюрми арештованого ще в літі минулого року за большевизм редактора "Громади" Сергія Каноюка. Культурний рух українців нищить ся цілковито. Читальні "Української Бесіди" переміняєть ся на "Casa de cultura", до яких вписують ся і українські інтелігенти і то "революціонери" і "патріоти". Те саме робить ся з українським шкільництвом.

Останніми часами з Кішманьчичи перенесено до Румунії 15 учителів українців, а на їх місце прийшли Румуні.

З Бригідок.

В арештах на Бригідках у Львові, при вул. Казимирівський, мучить ся кількох бувших українських страйківців, як Андрій Бучко і Михайло Бурко. Сі два страйківці заслужили собі велику неласку у дозорців тільки через те, що говорять з усіма тільки по українськи.

Дня 24. лютого викликав їх сей дозорець, Франковскі, з келій і так побив їх колодкою в груди, що вони ледви вернули до кімнати. При тім сторож позирив їм з шапок українськє візданки.

ЛЕМКІВСЬКІ ГАРАЗДИ.

Нуждаркою під теперішню пору є наша прегарна Гуцульщина, але мабуть більшою нуждаркою є Лемківщина, а головно її прикордонні місцевости. Тут збіга ніколи не родило ся, на каменистих полях ніхто не бачив жита ці пшениці. Пшеницю плекає тут дехто так, як на долах винограду по горадах на малесньких грядках. Житий хліб має наш Лемко хіба на великдень, а цілий рік їсть ячмінні та вівсяні паланніці.

І не має наш Лемко бараболі, хіба як повезе на доли дрова та замінить іх у Полків на хліб та бараболі. Однимоким жерелом доходу для Лемка є дрова, які возить день і ніч до мист. І сей возізь получений з великими труднощами. Але Лемко ще давби собі з тим лихом раду, якби не наставляли на нього різкі вороги. На його поля, на стада овець нападають дики, медведі та вовки — а половати на них Лемкови не вільно, бо звірнате панська власність. Лемки ціле літо сплять в полі, докладають бараболі, стережуть її перед дітками, а стріляти до них не вільно.

Крім сего лиха, ще є прикордонні жандарми що не дають нашому Лемкови жити. Вони викрадають у Лемка сіно, бараболу (бандуру) і овець. У господаря Андрія Сивулевича з Виліни, коло Дукаї, украли жандарми 5 метрів сіна, вартости 15.000 мп, і богаго соломи. Се саме стало ся у Луки Дулеби і Василья Сивулевича з того села. Будинки тих селян спалено підчас війни і вони живуть у чужих хатах, а тепер іх ще обкрадають. Скарги до висшої влади не мають ніякого успіху. Селянам, що мешкають близько чехословацького кордону, заборонено виходити з хат по 9-й годіні вечером під загрозою 6 місяців арешту. З сего заборони користають різкі панове і крадуть в ночі.

На Лемківщині пущено в рух деякі копальні нафти, але в них працюють тільки польські робітники, а Українців підприємств не приймають. Наприклад в с. Ропанка, коло Дукаї, доки був управителем копальні горн. Стрени, то всі місця були обсажені Українцями, а від копей взяли копальню в свої руки Загурскі і Льонгава, то вони програнали з копальні 13 Українців, а на їх місце прислали з Борислава Поляків. Залишило ся у копальні двох Українців, але їм платять о 300 мп. менше, як Полякам.

Ось такі то гаразди на нашій Лемківщині! А кінця їм і не видати! (к.)

АРЕШТОВАНІ І ПОБОІ У СНИТІНЦІНІ.

Львівський "Гром. Вістник" доносить:

В ночі з 26. на 27. лютого в селі Стешів, п. Снитин, хтось вляз в кірса до підпоручника польської прикордонної сторожі Радохойського. В звязку з сим арештовано в селі Б. старшин У.Г.А. Віктора і Евгєна Лєсьяка, Гоговського Юрка та Касіяна Сухолитково.

При слідстві сам сей підпоручник не найшов ані одного доказу, що се стріляли арештовані, а при ревізії у Сухолиткого найдено кірса, який правдоподобно жовніри підложили самі для провокації. Арештованих відставлено до Городенки, де сей підпоручник віддав іх у руки жовнірів, які тяжко побили Евгєна Лєсьяка, давши йому трийять пробраву у крові.

Равно погналі іх пішком до Снитиня, куди удала ся також депутация 50 селян до старости з протестом проти звірств жовнірів.

ТОВАРИШІ! НЕ ЗАБУВАЙТЕ НІ НА ХВИЛИНУ ПРО ГОЛОДУЮЧИХ БРАТІВ І СЕСТЕР НА РАД. УКРАЇНІ!

КЛИЧ О РАТУНОК!

Міліонам селян і робітників на Радянській Україні грозить через посуху голодова смерть!

Десятки тисяч людей вже померли з голоду, а тисячі вмирають на наших очах.

Однак ми можемо вратувати тисячі і десятки тисяч від голодової смерті, коли подамо їм СЕРПЧАС поміч.

Обовязком кожного робітника і фермера є подати сю поміч голодуючим братам на Україні і то подати її як найскорше.

Зі зібраних в Канаді грошей вже вислано 1.000 доларів в американській валюті на руки представника У. С. Р. Р. в Празі, в Чехословаччині, для голодуючих на Радянській Україні.

Товариші! Голодуючі на Радянській Україні благають час о поміч! Ми не можемо відпихнути їх благодійної руки.

ПОМОЖІМ ІМ СЕРПЧАС, ТАКИ ШЕ НИНІ!

Всі жертви просить ся засилати на адресу:

FAMINE RELIEF COMMITTEE FOR SOVIET UKRAINE
Ukrainian Labor Temple
Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man., Canada.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ДОТЕПЕР ЗІБРАНО ДЛЯ ГОЛОДУЮЧИХ \$1.528.60.

Дальші жертви для голодуючих на Україні наслідні на руки Комітету Помочі Голодуючим на Радянській Україні від слідуючих організацій і поодиноких товаришів:

Філія Укр. Роб. Дому в Ріджайні, Саск. (збірка на концерті в Укр. Роб. Домі)	\$20.00
Товариство Женщин-Робітниць при У. Р. Домі "Воля" в Ріджайні, Саск.	30.00
Відділ Женщин-Робітниць при Укр. Роб. Домі в Кардіф, Алта. (збірка)	45.85
Філія Укр. Роб. Дому в Кардіф, Алта. (членський місячний податок в сумі \$1.00 в користь голодуючих)	31.00
Укр. відділ Робітничої Партії Канади в Вінніпегу (половина чистого доходу з забави)	16.00
Д. Кравчук в Вінніпегу	10.00
Іван Слобода в Вінніпегу	5.06
М. Бобовський в Вінніпегу	5.00
Г. Семків в Вінніпегу	5.00
М. Стеранко в Вінніпегу	3.00
Іван Гірський в Вінніпегу	1.00
М. Сміт в Трансконі, Ман.	10.00
Василь Вербенко в Ваїта, Ман.	1.00
Послідній раз поківтовано в "У. Р. В."	\$1,345.75
Разом	\$1,528.60

Всім жертводавцям Комітет Помочі Голодуючим на Радянській Україні складає сердечну подяку.

Т.т. Петро Шабатура і А. Дина в Вінніпегу, які були проголошені в минульці ч. "У. Р. В.", що здекларували по \$5.00 для голодуючих на концерті в Укр. Роб. Домі, зложили здекларовані ними суми.

За Комітет Помочі Голодуючим на Радянській Україні,
Д. Лобай, секретар.

СТРАШНИЙ ГОЛОД НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Харківські "Вісті" доносять: В гуляйпольському повіті... і зниклій волості селяни поля майже всіх коний. Начислено десятки тисяч хоріз з голоду. Було багато випадків божевіля з голоду і людоджерства. До повіта прислано 10 вагонів збіжжя для голодуючих.

На Катєрінославщині голодує 22 волости, се є 89.000 осіб. Радянський уряд організував в сій губернії 16 радянських безплатних харчівень.

У зниклій волості селяни їдять хліб з глини і тертого зерела, змішаного з половією. З голоду поширюєть ся пантистий тиф.

У голодуючих повітах звільнила радянська влада населене від всякого податку.

Комітети допомоги голодуючим зорганізували у всіх повітах при кооперативах харчівні та роздаточні пункти при всіх школах.

КОЖДИЙ РОБІТНИК, ЩО БАЖАЄ ПОГЛУБИТИ СВОЮ КЛАСОВУ СВІДОМІСТЬ І СВОЄ ЗНАНЕ ПОВИНЕН СЕЙЧАС ЗАПРЕНУМЕРУВАТИ СОБІ

ГОЛОС ПРАЦІ

МІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ДЛЯ ПРАЦЮЮЧОГО ЛЮДУ,

який вийде в першій половині цвітня і буде містити цікаві статі про робітничий рух, популярні статі з ріжних галузей науки, оповіданя з робітничого життя, вірші і огляд важнійших світових подій так в робітничому русі, як також і таких, що мають своє значенє в відношеню до робітничого руху.

Спішіть з передплатою, яка вносить:
на рік \$2.50
на піврік 1.25
Повнолице число 25 цт.

Адреса:
THE VOICE OF LABOR
Ukrainian Labor Temple
Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

